

Anton BOZANIĆ

Naziv „boduli“ – podrijetlo, značenje i primjereno sadašnje služenje tim nazivom

Doc. dr. sc. Anton BOZANIĆ

Krčka biskupija – Župa Uznesenja B. D. Marije

Prikešte 19

HR – 51 513 Omišalj

anton.bozanic@ri.t-com.hr

UDK 811.163.42'373.23

Prethodno priopćenje

U ovom kraćem prikazu pokušava se objasniti i proanalizirati naziv boduli koji se koristi za otočane. Naziv je hrvatskoga podrijetla, a nastao je u komunikaciji ljudi s obale sa stanovnicima otoka. Za stanovnike s kopna otočani su oni koji stanuju dolje. S druge strane, za otočane su stanovnici na kopnu oni koji stanuju gore. Najčešće se koristi naziv boduli za stanovnike onoga otoka koji je najbliže obali. Ljudi na kopnu gledaju mještane najbližega otoka, a dalji im otoci nisu uočljivi. U izvornom značenju naziv za otočane nema negativno značenje. Budući da je naziv boduli hrvatskoga podrijetla, njegovo povezivanje s talijanskom riječi botolo, odnosno mletačkom bodolo, nema pravnog utemeljenja.

Ključne riječi: naziv „boduli“, podrijetlo, značenje.

Uvod

Naziv *boduli* ili izvedena imenica *bodulija* kolokvijalno se koriste za ljude s otoka ili za označavanje otoka. Sami otočani u međusobnoj komunikaciji ne upotrebljavaju tu riječ. Izuzetak predstavljaju šale i doskočice smišljene na račun otočana. Ipak se na određen način u posljednje vrijeme pojam *bodul* donekle umjetno popularizira jer polako ulazi u tekstove novih lokalno-zabavnih pjesama, posebice klapskih. Mnogi otočani mogu posvjedočiti da su prvi put čuli riječ *bodul* kad su se otisnuli s otoka i našli u novoj sredini, odnosno kad su ih ljudi s kopna u nekoj prilici označili posluživši se tim nazivom. Budući da postoji poprilična zbuñje-

nost i nejasnoće o tumačenju podrijetla i značenja naziva *bodul*, posebice kad se taj naziv povezuje sa sličnom talijanskom riječju negativnog značenja, ovdje se na temelju analize i propitkivanja domaćeg nazivlja želi dokazati da je naziv za otočane izvornoga hrvatskog podrijetla i da mu značenje nije nimalo negativno.

1. Tragom novinskih i drugih zapisa

Listajući pojedina otočna glasila iz međuratnoga i poslijeratnoga razdoblja može se naići na poprilično ležerne rasprave o riječi *bodul* i stvorenoj imenici *bodulija*, u kojima se pokušavalo izvući značenje i objašnjenje naziva na razne načine. Najčešće se pribjegavalo poistovjećivanju po zvučnosti navedene riječi sa značenjem pojmova stranoga podrijetla pa se iz toga dobivalo pozitivno ili negativno shvaćanje udomaćenog naziva. Ponekad se samim nazivom htjelo istaknuti vrline ljudi koji žive na otocima. Nažalost, u brojnim objašnjenjima o podrijetlu naziva za otočane prevladavaju negativne oznake jer se tumačenje najčešće vezivalo uz problematičnu talijansku riječ *botolo* koja označuje lajavo bezopasno razdražljivo pseto, a u prenesenom smislu niskoga zdepastog čovjeka. Naime, talijanska riječ za psa je *cane*, a *botolo* je onomatopejski izraz koji oponaša glas životinje koju označuje. Od talijanske riječi *botolo* stvorio je mletački vokabular malo izmijenjenu istoznačnu riječ *bodolo* koju standardni talijanski rječnik ne poznaje.

Upravo tu riječ iz mletačkoga govora mnogi jednostavno uzimaju kao ishodište za naš domaći naziv *bodul* te se nikako ne mogu odmaknuti od nje i njezina izrazito negativnog i pomalo podrugljivog značenja.

U narodu postoji i jedno zanimljivo tumačenje, koje su sebi u prilog stvorili sami otočani, da dok su se ljudi s obale približavali svojim plovilima otoku, pitali su se o opasnosti samih otočana upitom: *Bodu li?* Po tome je, kako predaja kaže, nastao naziv *boduli*.

Ne obezvređujući nastojanja i napore povezane s analizama podrijetla i pronalaženja značenja naziva *bodul*, mora se priznati da se namjerno ili nenamjerno prenaglašava važnost i utjecaj jedne talijanske riječi, a da se olako prelazi preko izvornoga hrvatskog nazivlja koje je postojalo i prije mletačke prevlasti nad našim krajevima i odoljelo sva-

kojakim iskušenjima. Stoga se u ovom prikazu žele potražiti dodatna tumačenja te pronaći primjeren odgovor o podrijetlu, značenju i primjeni ustaljenog naziva *bodul* za ljude s otoka.

2. Rasprostranjenost naziva „bodul“

U članku „Nešto o Bodulima i bodulariji“, objavljenom 1952. godine u *Krčkom kalendaru* – godišnjaku za krčke iseljenike u Sjedinjenim Američkim Državama, književnik i pravnik Antun Nizeteo piše da svaki naš grad na moru koji ima pred sobom otok, posebice u sjevernom i srednjem Jadranu, ima svoje bodule. Za Zadrane su to mještani Pašmana i Ugljana, za Splitskane ponajprije Bračani, a manje Šoltani, za Trogir stanovnici Čiova, a za Riječane i ljude s obale Kvarnera *boduli* su Krčani, ali također Cresani, Lošinjani, Rabljani i Pažani. Akademik Mate Suić naglašavao je da se naziv *bodul* ponajviše koristi za stanovnike onoga otoka koji je najbliži kopnu. Stoga je razumljivo da se taj naziv u većoj mjeri primjenjuje na Krčane nego na druge otočane. Od Splita naniže malo se koristi ta riječ. Dugovjeko rivalstvo i različite navike ljudi na otocima i na obali, a istodobno stalna ispremiješanost i suradnja, utjecali su na stvaranje kolektivne svijesti te su jedni druge različito nazivali. Za ljude na kopnu otočani su *boduli*, a Krčani nazivaju ljude preko mora *gorincima*, dok su za dalmatinske otočane ljudi s obale, posebice oni koji žive preko brda, *vlasi* ili *vlaji*. Život otočana ovisi dobrim dijelom o komunikaciji s kopnom. Stoga je sasvim razumljivo da ljudi s kopna dobro uočavaju karakteristike otočana i obrnuto te da jedni na račun drugih stvaraju dosjetke i šale. Najprije se vidi materijalno stanje. Stoga su kršna i kamenita otočna površina i nedostatak plodne zemlje pogodovali stvaranju klasičnih uzrečica o karakterističnoj škrtosti otočana.

3. Pojam „bodul“ u enciklopedijskim rječnicima i drugim tekstovima

Veliki Rječnik hrvatskoga ili srpskog jezika u prvom svesku objavljenom još krajem 19. stoljeća donosi malo neobično tumačenje kad piše da se riječ odnosi na: (...) *čeljad koja su od vas niža, je ji pogrđujete, govoreći im: ti si Vlah, Boduo, Kranjac i drugačije*. Osvrćući se na tekst Rječnika, istaknuti

pravni povjesničar Vladimir Mažuranić početkom 20. stoljeća posumnjao je u valjanost navedenog citata pa je zaključio da je: (...) *postanje nadimka posve tamno.*

Hrvatska enciklopedija iz prijašnjeg razdoblja (Zagreb, 1941.) piše: *Dok su na Krku... vladali Mlečani, oni su tako znali podrugljivo nazivati vojnike pješake s otoka Krka i iz Dalmacije. U nastavku kaže da su tom riječju: Mlečani označavali niskoga a tustoga čovjeka.*

Nova *Hrvatska enciklopedija* tumači da je riječ *boduli* naziv kojim na sjevernom i srednjem Jadranu stanovnici obale nazivaju otočane. Dalje kaže da, iako etimologija toga imena nije pouzdano utvrđena, vjerojatno dolazi iz mletačkog pridjeva *bodolo* sa značenjem omalen ili debeljko. U nastavku teksta stoji da je naziv u mletačko doba bio nadimak za pješake iz Dalmacije i prvotno je imao pejorativno značenje.

Vrsni poznavatelj nazivlja Petar Skok bilježi da su: (...) *Mlečani podrugljivo nazivali dalmatinske vojnike pješake Boduli*, te nastavlja da je to bio naziv za: (...) *odebela i malena čovjeka (ili ženu).*

Talijanski književnik Nicolo Tommaseo, koji dolazi iz područja venetskog dijalekta, pruža dodatno objašnjenje kad piše da pojam *bodolo* označuje vrstu malenog psa koji je oštar, a u prenesenom smislu može se odnositi na čovjeka nemoćnoga da bi mogao nekome nauditi.

U potrazi za značenjem riječi nalazimo novo tumačenje da se podrijetlo riječi *bodul* može prepoznati i u indovedskoj riječi *bodyul* koja označuje pastira ovaca. Slično je interpretiranje kako se naša riječ *bodul* može dovesti u vezu s grčkom riječi *boduloi* sa značenjem *čuvari volova* koja je bila u upotrebi na Siciliji u doba Rimljana. Valja priznati da je ipak teško povezati čuvare volova s kršnim otočnim područjem.

Iako standardni talijanski jezik ne poznaje riječ *bodolo* nego samo *botolo*, stariji Riječani koji se služe venetskim dijalektom uvrstili su u svoj *Fiumanski rječnik* riječ *bodolo* sa značenjem *bodul*.

Prije dvadesetak godina objavljen članak akademika Petra Strčića „*Bodul i Bodulija*“ (*Krčki kalendar* 1996.) kreće tragom negativne konotacije pojma *bodul* zasnovane na već spomenutoj riječi iz mletačkoga razdoblja *bodolo* i dodatno pojačava negativan naboj domaćeg naziva pozivanjem s latinskom riječi *vadum* ili *vada*, koja se po zvučnosti može povezati s nazivom *bodul*, a odnosi se na karakteristično ime otočića istar-

skog priobalja kod Medulina. Riječ *vadum*, koja je u ovom slučaju geografski naziv, znači *dno*, *pličina*, *gaz* i slično. Povezujući te dvije romanske riječi – *bodolo* i *vadum*, Strčić tumači da uvriježeni domaći naziv za otočane *boduli* – koji prema njegovu mišljenju izvire iz navedenih pojmova – ima potpuno negativno, podrugljivo i pogrdno značenje. Stoga zaključuje da su prema mletačkom shvaćanju naši otočani bili potpuno obezvrijeđeni i pripadali „nižem sloju“. U nastavku teksta autor pokušava naziv *bodul* revalorizirati i isticati do te mjere da ga želi poistovjetiti s otočnom pripadnošću. Zato preporučuje da se naziv piše velikim slovom. Slično sugerira i za izvedenu imenicu za otoke *bodulija*. Govor o *bodulima* Petru Strčiću postala je omiljena tema i često je komentira.

4. Nejasno podrijetlo naziva

Kako se razabire iz navedenih tumačenja, više se autora slaže s time da podrijetlo riječi *bodul* nije pouzdano utvrđeno pa se pokušava dovesti je u vezu sa srodnim pojmovima. Budući da je talijanska riječ *bodolo* po zvučnosti slična uvriježenom nazivu za otočane, neki se jednostavno hvataju za tu riječ i olako, a može se čak reći i nekritički, povezuju prvotno značenje te riječi sa stanovnicima otoka. Istodobno negoduju što su Mlečani takvim imenom ponizili naš narod. Često pričaju i o figurativnom značenju talijanske riječi koja se odnosi na omaloga niskoga debeljka. Potpuno je razumljivo da se zaustavljanjem na sadržaju talijanskog naziva izvlače samo negativne oznake. Otočani nisu niža stasa, a ni deblji ni zdepasti u odnosu na susjede s kopna pa nema nikakva razloga posezati za figurativnim značenjem talijanskog naziva. Ako su Mlečani nazivali *bodulima* svoje vojnike, imali su zasigurno opravdane razloge jer je u vojničkoj masi mogao biti znatan broj ljudi s južnih talijanskih predjela koji su pretežito nižeg stasa i bucmastog izgleda, ali to nema veze s otočanima. O opasnosti otočana koji *bodu* i napadaju plovila svojih susjeda s obale mogli su se nadmudrivati i stvarati priče samo dokoni i besposleni.

Sve upućuje na logički zaključak kako nema pravog razloga da se naziv za otočane *boduli* dovodi u vezu s talijanskom riječi *bodolo* koja se odnosi na pse lajavce, debeljke niska stasa i talijanske vojnike, a ni izmi-

šljati priče o uzgajivačima volova jer otočno kršno podneblje više odgovara ovcama nego volovskim farmama.

5. *Postojano otočno nazivlje*

Dok se ovdje raspravlja o nazivu za otočane, valja svratiti pozornost na veoma važnu činjenicu, a to je da život na otocima nije počeo dolaskom mletačke vlasti, nego se odvijao i davno prije. Budući da je u tradicijskom ozračju otočno nazivlje postojano, prenosi se iz generacije u generaciju i odolijeva raznim povijesnim iskušenjima, počevši od antičkog vremena do danas. Teško je povjerovati da je razdoblje venecijanske uprave moglo jeftino prodati otočanima naziv koji označuje njihove pse lajavce, mletačke *botole* ili *bodole*. Život po otocima uči svoje pučane radinosti, izdržljivosti, postojanosti i čuvanju svojih tradicija, a ne naivnom prihvaćanju tuđinskih hirova, riječi i nazivlja. Kao što su kipovi lavova s ponosno uzdignutom glavom, istaknuti simboli *Serenissime*, propašću državne tvorevine završili u povijesnoj ropotarnici, tako bi odavno bili nestali i njihovi podrugljivi i nadasve ponižavajući nazivi za otočane. Očito je da podrijetlo naziva *bodul* treba potražiti na drugim i potpuno novim osnovama.

6. *Naziv „bodul“ nije stranoga nego hrvatskoga podrijetla*

Treba krenuti od činjenice da se naziv *boduli* koristi ponajprije za stanovnike onoga otoka koji su najbliži obali. Za kvarnersko područje to je Krk, za Zadar Ugljan i Pašman, a za Split Brač. To su primijetili mnogi, a akademik Mate Suić često je naglašavao upravo tu činjenicu. Logički postavljamo pitanje: Zašto? Dolazimo do ključa odgovora. *Krčki kalendar za godinu 1954.* (New York, 1954.) sažimlje rasprave o toj temi iz prethodnih godišta i u članku naslovljenom „Otkuda i što znači riječ Bodul“ donosi veoma zanimljive spoznaje o problematici zasnovanoj na staroj hrvatskoj, odnosno staroslavenskoj riječi lokalnog izričaja. Manji nepotpisani članak vjerojatno je napisao sam urednik Nikola Fabijanić uz prethodno savjetovanje sa svojim bliskim kolegom povjesničarom, kroatistom i slavistom dr. Ivanom Vitezićem. On objašnjava da značenje

naziva *bodul* ne treba tražiti u talijanskim rječnicima nego u domaćem nazivlju koje je u upotrebi tijekom dugih stoljeća. Slijedeći njegovu misao može se doći do primjerenog i logički prihvatljivog odgovora.

Stara hrvatska, odnosno hrvatskoslavenska riječ s prijedlogom glasi: *V' doli* ili *B' doli*, a odnosi se na one koji žive dolje. Za ljude ispod Velebita oni koji žive dolje su Krčani, a na određeni način i ostali otočani. Stari oblik prijedloga *dolje*, koji kod otočana glasi *doli*, uvijek upotrebljavaju stanovnici pojedinih predjela. Znači, oni koji žive *b' doli* postaju za ljude s kopna *boduli*. A obrnuto, za otočane, konkretno ovdje za Krčane, ljudi s kopna su oni koji žive gore i dobivaju naziv *gorinci*. Naziv *gorinci* otočani još koriste, premda nije u tolikoj mjeri proširen kao *boduli* jer je u upotrebi kod znatno manjeg broja ljudi, tj. samo na otocima. Pojedina prezimena, koja su na otok došla s kopna, nerijetko se vezuju uz nadimke s oznakom podrijetla, a među njima su i *gorinci*. Zašto se najviše koristi naziv *boduli* za stanovnike najbližeg otoka kopnu? Odgovor je potpuno jasan. Zato što su oni najbliži onima koji ih vide s obalne strane; oni su ispod njih, na dohvat, tamo dolje, vizualno u dolini. Otoci u daljini njima su gotovo nevidljivi pa njihove stanovnike ne vide. Ponekad valja stići do prvog otoka da se vidi drugi otok koji je smješten negdje preko.

Naziv *bodul* veoma je star jer su od davnine naseljeni otoci na kojima žive stanovnici tog naziva. Brojne utvrde po otocima još iz prapovijesnoga doba najbolje svjedoče o otočnoj naseljenosti. Svojevrsna izoliranost pomogla je otočanima sačuvati izvorni arhaični govor i stare jezične oblike te nisu olako prihvaćali novo nazivlje, posebice kad bi ih uvodila tuđa vlast. Trajnom povezanošću sa susjedima s kopna, razmjernom dobara, sklapanjem poznanstva i brakova stvarao se vjekovima suživot ljudi s kopna i s mora. Dobro su uočavali međusobne sličnosti i razlike, vrline i mane, uvažavali se i koristili njima razumljive nazive kojima se jasno razlikovalo stanovnike s obale i s brda od onih koji žive dolje na otocima, *bodule* i *gorince*.

Promatrajući izvorne hrvatske riječi iz kojih se neposrednim uviđom iščitava tvorba naziva za otočane, nema stvarne potrebe posezati za dodatnim pojmovima iz mletačkoga govora koji označuju pse lajavce ili jadne mobilizirane i nespretno bucimate vojnike, a niti poistovjećivati

domaći naziv s grčkom riječju *boduloi* koja se na Siciliji koristila za čuvare volova.

7. Korištenje naziva „bodul“

Iz temeljnoga saznanja da je naziv *bodul* hrvatskoga, a ne stranoga podrijetla i da predstavlja lokalni naziv manje sredine za susjede s druge strane, konkretno naziv kojim su ljudi s obalne strane nazivali stanovnike susjednih otoka, proizlazi narav i značenje samoga pojma. Riječ je ponajprije o riječi u lokalnoj upotrebi koja je potpuno jasna i razumljiva sredini u kojoj se koristi. U izvornom smislu naziv *bodul* nema negativnog predznaka. U prenesenom značenju, kad se tom riječju želi istaknuti neku osobinu, posebice manu ljudi koji žive na otocima, ona može poprimiti poprilično negativan naboj, kao kad se, primjerice, nastoji vezati škrtost uz otočane ili neku drugu karakteristiku ljudi na školju. Kada je riječ o doskočicama i šalama, ne treba ih doživljavati negativno.

Postavlja se pitanje: Treba li naglašavati naziv *bodul* kako bi se, navodno, time otklonilo negativno značenje? Je li potrebno pisati riječ velikim slovom ili ne? Odgovor je jednostavan. Nije potrebno. Izvorno značenje pojma *bodul* nije negativno. Naziv nije istoznačnica za pripadnost određenom naselju već ima šire značenje; otprilike znači otočanin. Ako se tu misli na mještane određenog otoka, npr. Krčane, tada se može koristiti veliko slovo. Krčani, a vjerojatni i drugi otočani, ne stide se naziva *boduli*, ali nemaju ni potrebe prenaplašavati ga i nepotrebno ponavljati jer se time postiže suprotan učinak. Naime, nerijetko se isticanjem tog naziva indirektno šalje negativna poruka kojom se želi na neki način dokazati da su otočani isti kao i drugi, a to uopće nije potrebno i ničemu ne koristi. Može se ilustrirati s nekoliko primjera. U dnevnim se novinama moglo pročitati naslove ovakvog ili sličnog sadržaja: *Bodul je dospio na visoki položaj (...)* ili *Bodulima je uspjelo ostvariti (...)* ili *Boduli su se dobro snašli* itd. Ako nije riječ o nenamjernoj nespretnosti novinara, uočljivo je da se u navedenim primjerima šalje negativna poruka i da se na svojevrstan način podcjenjuje otočane. Zato bi bilo bolje da se naziv iz teksta zamijenio drugom prikladnom riječju.

Zaključak

U ovom kraćem prikazu pokušalo se objasniti i proanalizirati naziv *boduli* koji se koristi za otočane. Naziv je, kako se vidi iz slijeda izlaganja, hrvatskoga podrijetla. Nastao je u komunikaciji ljudi s obale sa stanovnicima otoka. Za stanovnike s kopna otočani su oni koji stanuju dolje, u starinskom izričaju *v' doli*, odnosno *b' doli*, pa je po tom prilogu stvoren naziv *boduli*. S druge strane, za otočane su stanovnici na kopnu oni koji stanuju gore, pa su dobili naziv *gorinci* ili *vlasi*. Najčešće se koristi naziv *boduli* za stanovnike onoga otoka koji je najbliže obali. Razlog je potpuno razumljiv. Ljudi na kopnu gledaju mještane najbližega otoka, a dalji im otoci nisu uočljivi. U izvornom značenju naziv za otočane nema negativno značenje. Budući da je naziv *boduli* hrvatskoga podrijetla, njegovo povezivanje s talijanskom riječi *botolo*, odnosno mletačkom *bodolo*, nema pravnog utemeljenja. Stoga je nepotrebno i suvišno braniti se od negativnog značenja navedene talijanske riječi jer naš naziv ima drugačije podrijetlo. Otočani se ne stide naziva *boduli*, ali ne treba ga ni previše isticati jer tek tada dobiva neprimjereno obilježje.

IZVORI I LITERATURA

Fiumanski rječnik, dostupno na:

<http://www.lokalpatrioti-rijeka.com/forum/fiumanski-rjecnik.php>

Hrvatska enciklopedija – Encyclopaedia Croatica, sv. I. – V., Zagreb: Konzorcij Hrvatske enciklopedije / Hrvatski izdavaalački bibliografski zavod, 1941. – 1945.

Hrvatska enciklopedija, sv. 1 – 11, Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 1999. – 2009.

M., Otkuda i što znači riječ Bodul, *Krčki kalendar za godinu 1954.* (1954): 38-39.

MAŽURANIĆ, Vladimir, *Prinosi za hrvatski pravno-povjestni rječnik*, I. dio: A-O, (prettisak izd. JAZU 1908. – 1922.), Zagreb: Informator, 1975.

MAŽURANIĆ, Vladimir, *Prinosi za hrvatski pravno-povjestni rječnik*, II. dio: P-Ž, (prettisak izd. JAZU 1908. – 1922.), Zagreb: Informator, 1975.

NIZETEO, Antun, Nešto o Bodulima i bodulariji, *Krčki kalendar za pre-tupnu godinu 1952.* (1952): 60-62.

Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1880. – 1976.

SKOK, Petar, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, knj. 1, A - J, ur. Mirko DEANOVIĆ i Ljudevit JONKE, za tisak priredio Valentin PUTANEC, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1971.

STRČIĆ, Petar, Bodul i Bodulija, *Krčki kalendar 1996.* (1995): 87-91.

STRČIĆ, Petar, Mate Suić o postanku imena Bodul, *Historijski zbornik XLVIII* (1995): 281.

SUIĆ, Mate, Bodul. Prilog antroponimiji i toponimiji istočnojadranskog područja, *Onomastica Jugoslavica* 13 (1989): 21-27.

Anton BOZANIĆ

The term **Boduli** – origin, meaning and appropriate contemporary use

Summary

This brief overview is an attempt to explain and analyse the term *boduli*, which is used to refer to islanders. The term is, as demonstrated in a series of arguments, of Croatian origin. It emerged in communication between people from the mainland and the inhabitants of the islands. For mainland residents, islanders are those who live 'down there' (*doli*) in line with the archaic expression *v' doli* or *b' doli*, so based on this adverb, the term *boduli* was created. On the other hand, for islanders, the mainland residents are those who live 'up there' (*gori*), so they were given the name *gorinci*, but also *vlasi* ('Vlachs'). Most often, the term *boduli* is used to refer to the residents of the island closest to the mainland shore. The reason is entirely understandable. People on the mainland look at the residents of the closest island, while the more distant islands are not visible. In its original meaning, the name for islanders did not have a negative connotation. Since the term *boduli* is Croatian in origin, linking it to the Italian word *botolo*, or the Venetian *bodolo*, has no foundation. It is therefore unnecessary and pointless to mount a defence against the negative meaning of these Italian words, because this Croatian term has an entirely different origin. Islanders are not ashamed of the term *boduli*, but they need not excessively extol it, either, for it will only then acquire a demeaning aspect.

Key words: *boduli*, origin, meaning.